

Порівняльний аналіз законодавства про митні режими України та європейського союзу

Єсіпок А.В. - студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: професор кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Сергєєв І.С.**

В даний час одним із вирішальних перспективних завдань, які постають перед українським урядом, є вступ до Європейського Союзу. Аналізуючи Митний Кодекс України (далі МКУ) та Митний кодекс Європейського союзу (далі МК ЄС) неможливо не побачити ряд відмінностей між цими законодавчими актами.

Відповідно до статті 4 Митного Кодексу України митний режим - це комплекс взаємопов'язаних правових норм, що відповідно до заявленої мети переміщення товарів через митний кордон України визначають митну процедуру щодо цих товарів, їх правовий статус, умови оподаткування і обумовлюють їх використання після митного оформлення;

Під митним режимом розуміють сукупність положень, які визначають статус товарів і транспортних засобів, що переміщуються через митний кордон для митних цілей [1].

Відповідно до Митного кодексу Європейського Союзу (МКЄС) митний режим звучить як «customs procedure» [2], який дав таке визначення митного режиму - механізм та процедури, які дозволяють застосувати до імпорту, експорту та транзиту товарів принципи митного союзу. Всі товари, незалежно від їх природи, кількості, країни походження можуть підпадати під дію одного із митних режимів.

Так, згідно ст. 97 Митного Кодексу Європейського Союзу (далі ЄС) товари можуть в будь який момент бути розміщені в митному режимі, незалежно від кількості товару, пункту призначення чи пункту відправлення.

Види митних режимів і порядок їх застосування щодо товарів передбачені не тільки Митним Кодексом ЄС та іншими актами вторинного законодавства ЄС, насамперед Імплементативним кодексом.

У митному кодексі Європейського Союзу у статті 135 в окрему групу виділені спеціальні режими, до яких відноситься: транзит; зберігання; тимчасове ввезення; переробка; вільні зони; реекспорт

Перший режим стосується лише іноземних товарів, останній режим лише - товарів ЄС. Інші можуть застосовуватися як до тих, так і до інших типів товару.

Натомість в Митному Кодексі України передбачено 14 митних режимів: імпорт (випуск для вільного обігу); реімпорт; експорт (остаточне вивезення); реекспорт; транзит; тимчасове ввезення; тимчасове вивезення; митний склад; вільна митна зона; безмитна торгівля; переробка на митній території; переробка за межами митної території; знищення або руйнування; відмова на користь держави [3].

В Україні режимів, які містять в собі більше стимулів ніж заборон існує три. Це експорт, магазин безмитної торгівлі та режим переробки на митній території. Проте, слід зазначити, що відсутність чіткої системи контролю за давальницькою сировиною в режимі переробки може призвести до появи тіньових схем, за якими товари ввозяться та вивозяться в різних обсягах, тобто залишок сировини після переробки може бути не контрольованим належним чином.

В Європейському Союзі ж стимулюючих режимів удвічі більше ніж в Україні - шість. До них відносяться: реекспорт, транзит, митний ліцензійний склад, тимчасове ввезення (вивезення), спеціальна митна зона, режим переробки на митній території. Тобто за даними напрямками зовнішньоекономічної діяльності в ЄС створено привабливіший механізм використання підприємцями цих митних режимів.

Режимів, які містять більше заборон - два, це — експорт та переробка поза межами митної території. Це пов'язано з тим, що ЄС повинен захищати свої інтереси, тобто

споживати товари в межах об'єднання країн та не направляти в інші країни сировину для переробки.

МК ЄС розрізняє два види транзиту: зовнішній і внутрішній. Зовнішній транзит - переміщення товару третьої країни з одного пункту в інший у межах митної території ЄС. Внутрішній транзит - переміщення товару суб'єкта ЄС з одного пункту в інший у межах митної території ЄС через територію третьої країни без зміни митного статусу товару.

Для того щоб для товару був затверджений той чи інший митний режим потрібно подати декларацію щодо віднесення товару до того чи іншого режиму, разом з пред'явленням товару на митниці. Це не стосується випадків транзиту чи тимчасового імпортування, а також декларування товару на нерегулярній основі, а також якщо інше не передбачено двосторонніми угодами держав членів ЄС з третіми країнами, декларант повинен бути резидентом ЄС (ст. 111 МК ЄС).

Митний кодекс України відрізняється від Митного кодексу Європейського Союзу також тим, що на наш погляд, більш чітко розмежовує поняття митних процедур від поняття митних режимів, тобто митних операцій, що є умовою переміщення товарів через митний кордон.

Таким чином, підсумовуючи все вище викладене, можна зробити висновок, що система митних режимів ЄС та України має деякі схожі ознаки, але є положення які відрізняються наприклад існують відмінності в структурі, а також в розміщенні та обсягах матеріалів щодо певних правових режимів які поширюються на випадки переміщення або зберігання товарів і предметів, тому для інтеграції нашої держави в Європейське співтовариство є об'єктивна необхідність удосконалення та приведення наших нормативно правові актів у відповідність з Європейськими, але слід також розуміти, що поряд з цим необхідно також відстоювати свої національні інтереси.

Список використаної літератури:

1. Курило Т.В. Митне право України: Навчальний посібник. / Т. В. Курило. - Львів: Новий світ-2000, 2007. - 240 с.

2. Соіспції Regulation (EEC) no № 450\2008 esablishing the Community Customs Code [Електронний ресурс]. - Режим доступу: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/glossary/customs/index_en.htm

3. Митний Кодекс України від 13 березня 2012 року № 4495-VI [Електронне джерело] - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4495-17/print1389943424100131>

Працевлаштування молоді в Україні : проблеми та шляхи їх вирішення

Бакал А.А. - студентка навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: завідувач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент - **Мозоль Н.І.**

Молодь є головною рушійною силою сучасного суспільства та водночас - однією з найбільш вразливих категорій економічно-активного населення. Завдяки високому інтелектуальному потенціалу, мобільності та гнучкості молоді люди мають можливість впливати на суспільний прогрес, визначаючи майбутнє суспільства, держави та світового співтовариства. Тому одним з перспективних напрямків залучення молоді в суспільні процеси країни є забезпечення молоді робочими місцями.

Структурні зрушення, що відбуваються на сучасному етапі, у комплексі складних соціально-економічних проблем України, призводять до істотних негативних змін на ринку праці, у тому числі появи значних обсягів безробіття, соціальної незахищеності